

[Ministeren for offentlige arbejder.]

direktion, en henvendelse, der, om jeg så må sige, var en invitation til at snakke om tingene, og det er så gået i gang, og der har været ført nogle samtaler; jeg har ikke nærmere orientering om forløbet heraf, men det er formentlig heller ikke så væsentligt. Det kommer først frem over for mig lørdag den 11. maj om aftenen, hvor jeg får en telefonisk orientering fra direktionen i Jydsk Telefon om, at man har haft sådanne drøftelser, at det så ud, som om disse drøftelser skulle føre frem til et forlig, og at man syntes, man ville orientere mig, for der skulle være møde næste dag, og såfremt der kom et forlig, så ville det være et forlig af den karakter, som efter de gældende regler også skulle forelægges telefontilsynet og dermed ministeriet for offentlige arbejder, og det var altså en slags forhåndsvarsel om det. Og jeg kan godt sige, hvad min reaktion var. Min reaktion var at sige, at det lød jo meget tilfredsstillende, hvis noget sådant kunne gå i orden af sig selv. Regeringens synspunkt over for konflikter på arbejdsmarkedet er jo meget konsekvent. Det er ikke regeringens opgave at gribe ind, det er ikke regeringens opgave at skulle gøre sig til dommer og afgøre for eller imod den ene eller den anden part på arbejdsmarkedet. Vores opgave er at beskytte offentligheden, de uskyldige tredjemænd og andre, der under konflikt kan komme ud i en sådan situation, at der må en beskyttelse til, og først når en sådan situation foreligger, skal vi jo som regering gå ind i selve forhandlingerne.

Jeg gav samtidig udtryk for, at jeg gik ud fra, at hvis man kom til et resultat, som skulle forelægges mig enten gennem telefontilsynet, eller hvordan det nu skulle gøres, det havde jeg ikke præsent, så gik jeg ud fra, at det kom igennem De samvirkende Telefonselskaber. Det har der i øvrigt hele tiden været enighed om.

Næste dag, om søndagen, har jeg så fået oplyst, drøftede man forligsmulighederne på grundlag af en skitse, som Jydsk Telefons direktion var kommet frem til, og denne drøftelse skete altså mellem de tre selskaber indbyrdes, og endvidere blev den næste dag, altså søndag formiddag, formanden for telefontilsynet orienteret. Jeg har søndag formiddag, efter at disse drøftelser har fundet sted, fået en orientering fra formanden for

De samvirkende Telefonselskaber, som gik ud på, at der på mødet mellem de tre telefonselskaber ikke var opnået tilslutning til den forligsskitse, som Jydsk Telefons direktion søgte tilslutning til, og at såvel formanden for telefontilsynet som formanden for De samvirkende Telefonselskaber havde gjort opmærksom på selskabernes aftale om enighed og om, at De samvirkende Telefonselskaber optræder som repræsentant for de enkelte selskaber under forhandlinger, og at denne oplysning dermed medførte, at der ikke var mulighed for forlig på det foreliggende grundlag, og derfor altså heller ikke var noget, der skulle forelægges mig. Det er i øvrigt mit indtryk, at den opfattelse af proceduren deles ganske af de tre selskaber. Jeg har nok set, at der har været pressemeddelelser, der kunne tyde på noget andet, men det er altså over for mig bekræftet, at således forholder tingene sig.

Ordføreren for forespørgerne (Erling Dinesen): Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen, men jeg kan jo ikke undlade at føje til, at jeg heller ikke synes, at regeringen i denne sag har haft en særlig heldig hånd. Min opfattelse er den, at regeringen faktisk har kludret i det lige fra starten, ja, endog før konflikten var en kendsgerning.

Det er vel ikke trafikministerens skyld i første omgang, men lad mig oplyse, at allerede den 26. april udtalte arbejdsministeren, at den varslede strejke før eller senere ville medføre konsekvenser, som ville kræve et indgreb, og han føjede til, at folketinget ikke ville blive hjemsendt, før en eventuel strejke var bragt til ophør. Nu kunne man så først spørge: hvornår skal tinget sendes hjem, skal det sendes hjem til juni eller på et senere tidspunkt? Indtil nu er der jo ikke så meget, som tyder på, at strejken har fået de konsekvenser, som arbejdsministeren bebudede.

Og jeg vil gerne føje til, at det er egentlig ganske uheldigt, at en minister, før en konflikt er brudt ud, ja, før forhandlingerne er afsluttet, mens de er i gang, truer de implicerede lønmodtagere med tvangsindgreb, for det var jo det, der var tale om. Det er i virkeligheden at lægge gift for al forhandlingsvilje, når man udtaler sig på den måde, og jeg synes, det simpelt hen er utilgiveligt, når forholdet er det, at staten i realiteten er den